

2. ETKİNLİK GÜNÜ SURUÇ'TAYIZ ELİNİN TUTULMASINI KİM BEKLİYOR?

Harran'da ekibimiz sabah 4:30-5:00 gibi kalkıp, 6'da yola düştü... Harran'da canla basla çalışan ve çocukları topluma kazandırma gayretinde olan eğitimcilerle karşılaştık... Bir öğretmenimiz var ki, herhalde baştan aşağı onun hikayesini anlatmak gerek, veya umut ederiz, kendisi yazar güzel duyguların, güzel değerlerin yasadığına şahit olmanız mümkün olur... "Pamuk tarlalarında gözümü açtığımda sabahın 4u olurdu, sabahın dördünde yıldızlar hala göz kırparıdı... Yıldızlara bakar bakar, hep hayatım hep böylemi geçecek diye düşünürdüm... Bu pamuk tarlalarının ucunda başka dünyalar olmalı derdim... Hep kaçardım tarladan bir arayıştaydım; isterdim ki, biri benim elimden tutsun; ben okuyup bu pamuk tarlasının içinden kurtulup çıkayım... Giderdim, yolların kıyısına, trafik polislerini görürdüm, gider konuşurdum, bilgi alırdım; nerelerde nasıl okunur diye... O birisi benim elimi tuttu bir gün, ve okuyup bugünlere geldim... Bugün hep bakarım bu köy çocuklarının gözüne, benim elimi kimi bekliyor diye..." diye başlaya uzun bir hikaye...

"Çocukları alır, Harran'ın sit alanındaki dünyanın ilk üniversitesine götürürüm... Bakın arkadaşlar; bu üniversite kurulduğunda Oxford yoktu... Bu üniversitenin kıymeti bilinmiş olsaydı, şimdi bizim camdan kulelerde yaşamamız gerekirdi, oysa şimdi çamurlar içinde yaşıyoruz... Ne ters gitti, nasıl bunun üstesinden geleceğiz?"

Suruç'tayız... İlgili bir okul ve ilgili öğrenciler var... Şu an akşam yemeğine girilecek.. Yemek sırasını beklerken Semih çocuklara türkü okutuyor, nasıl bir yürek dağlayıcı bir ses, hiç anlamıyorum sözlerini ama, o tonlama insanın yüreğini buruyor... Bunların ne kadar hayatın içinden kopup geldiğini öğrenince, bunların bir derdi dile getirdiğini anlıyor... Bu kadar olduğunu hiç mi hiç düşünmemiştim, hala daha inanasım gelmiyor; bir öğretmenimiz anlattı... "Burada kız çocuğunun ne olacağına nereye gideceğini, amcası veya amcaoğlu karar verir, ve amcaoğlu isterse onunla evlenmek durumundadır... Böylesine yaygın olduğunu duymak çok üzücüydü...

Başka bir hocamız Suriye'nin bizden örnek alarak YIBOlar yapmak için büyük bir gayret içerisine girdiklerini anlatıyordu; bizse bu köy çocuklarının yegane açılımı olacak modeli gün be gün bitirmek için çabalıyoruz... Taşımayla çocuk ne kadar başarılı olur...

Suruç YIBO projesinin anı kitaplığını ve oyuncak odasını kuran Prof Dr Bekir PEYNİRCİOĞLU hocamıza çok teşekkür ediyor, saygılarımızı sunuyoruz...

ILKYAR

